Michał Chruściel Tomasz Górny

Optymalizacja wielokryterialna

Sprawozdanie - zadanie 1

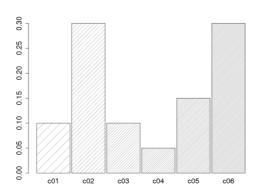
1. Wstęp

Zadaniem było wykonanie rankingu samochodów według określonych kryteriów. Do rozwiązania problemu został użyty program DIVIZ oraz metody ELECTRE III i WeightedSum. Oprogramowanie wymaga przedstawienia danych w odpowiednim formacie XML. Do tego celu został stworzony skrypt, który wybiera losowo 20 danych oraz rozdziela je w odpowiedniej formie na 4 pliki.

Plik alternatives.xml zawiera kolejne elementy, które zostaną poddane ocenie. W naszym przypadku jest to 20 samochodów. Plik criteria.xml to zbiór kryteriów według, których będą oceniane samochody. Dodatkowo zawiera informację o preferowanej wartości (max lub min) oraz o progach ind i pref. W weights.xml zapisane są wagi poszczególnych kryteriów. Suma wag wynosi 1. Plik performanceTable.xml zawiera dane o samochodach z wyszczególnieniem wartości dla poszczególnych kryterium.

Poniższy wykres reprezentuje wartości dla poszczególnych kryteriów, gdzie:

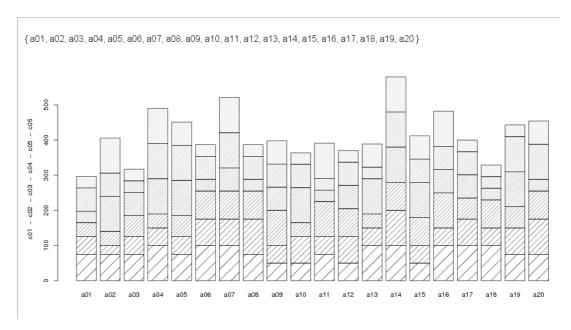
- C01 to kryterium buying
- C02 to kryterium maint
- C03 to kryterium doors
- C04 to kryterium persons
- C05 to kryterium lug_boot
- C06 to kryterium safety

Rysunek 1. Wartości dla poszczególnych kryteriów.

Jak widać szukaliśmy samochodów, łatwych w utrzymaniu i bezpiecznych, z dość dużą pojemnością bagaży. Cena zakupu jak i ilość drzwi i pasażerów była dla nas mniej istotna.

Poniższy wykres reprezentuje wartości poszczególnych kryteriów dla 20 alternatyw.

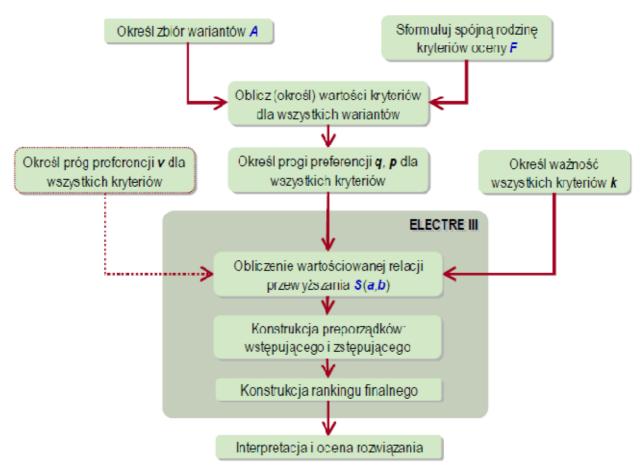

Rysunek 2. Wartości poszczególnych kryteriów dla alternatyw

2. Metoda ELECTRE III

Opis

Metoda ELECTRE buduje model preferencji na podstawie porównań parami wszystkich wariantów decyzyjnych: porównania mają za zadanie ujawnić częściowe ich uporządkowanie, zgodne z preferencjami podejmującego decyzję. Metoda wykorzystuje koncepcję testu zgodności i niezgodności. Poniższy schemat prezentuje algorytm zastosowania metody ELECTRE III.

Każde kryterium należy opisać za pomocą progów określających relacje między wariantami: próg nierozróżnialności, preferencji oraz weta. Dodatkowo każde kryterium ma przypisaną wagę. Dla każdej uporządkowanej pary (a, b) oblicza się współczynnik zgodności oraz współczynniki niezgodności. Współczynnik zgodności c(a, b) może być traktowany jako zgodność z hipotezą, że wariant a przewyższa wariant b. Wyraża się wzorem:

$$c(a,b) = \frac{1}{W} \sum_{j=1}^{n} w_{j} c_{j}(a,b), \text{ gdzie } W = \sum_{j=1}^{n} w_{j} \text{ oraz}$$

$$c(a,b) = \begin{cases} 1 \text{ jeśli } g_{j}(a) + q_{j}(g_{j}(a)) \ge g_{j}(b), \\ 0 \text{ jeśli } g_{j}(a) + p_{j}(g_{j}(a)) \le g_{j}(b), \\ \text{maleje liniowo w przedziale pomiędzy 0 a 1;} \end{cases}$$

Natomiast współczynnik niezgodności jako twierdzenie odrzucające twierdzenie o przewyższaniu wariantu b przez wariant a.

$$d_{j}(a,b) = \begin{cases} 0 \text{ jeśli } g_{j}(a) + p_{j}(g_{j}(a)) \ge g_{j}(b), \\ 1 \text{ jeśli } g_{j}(a) + v_{j}(g_{j}(a)) \le g_{j}(b), \\ \text{maleje liniowo w przedziale pomiędzy 0 a 1.} \end{cases}$$

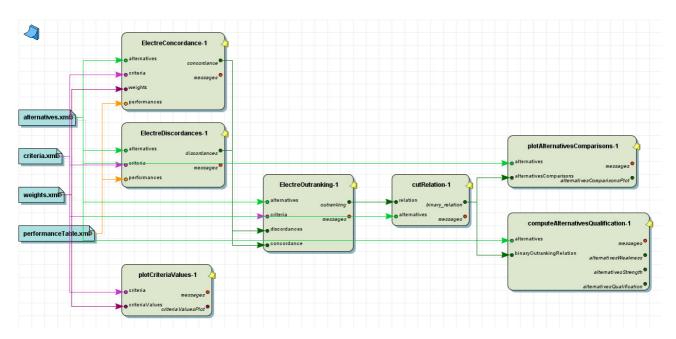
Wartościowa relacja przewyższania jest określana przez obliczanie dla każdej pary uporządkowanej (a, b) wartości:

$$S(a,b) = \begin{cases} c(a,b) \Rightarrow d_{j}(a,b), \forall j \\ c(a,b) \cdot \prod_{j \in J(a,b)} \frac{1 - d_{j}(a,b)}{1 - c(a,b)} \end{cases}$$

Przykład

Na poniższym rysunku został przedstawiony projekt rozwiązania wykonany w programie DIVIZ przy pomocy metody ELECTRE III. Poniżej zostały opisane kolejne etapy wykonania obliczeń w raz z użytymi funkcjami:

- -Wyliczenie macierzy współczynników zgodności za pomocą funkcji ElectreConcordance.
- Wyliczenie macierzy współczynników niezgodności za pomocą funkcji ElectreDiscordances.
- Wyliczenie macierz współczynników wiarygodności za pomocą funkcji ElectreOutranking.
- Określenie progu ważności dla współczynników wiarygodności za pomocą funkcji cutRelation. Próg został ustawiony na wartość 0.9 co oznacza że wszystkie współczynniki powyżej 0.9 zostają uznane za istotne i nadana zostaje im wartość 1. Reszta wskaźników jest zerowana.
- Wyliczenie zalety i wady poszczególnych alternatyw za pomocą funkcjicomputeAlternativesQualification. Różnica pomiędzy wadami a zaletami daje końcową ocenę danej alternatywy. Samochód z największą oceną jest oceniany jako najkorzystniejszy wybór zgodnie z przyjętymi kryteriami i wagami.
- Dodatkowo do lepszej wizualizacji problemu oraz rozwiązania użyte zostały funkcje plotCriteriaValues i plotAlternativesComparisions. Pierwsza rysuje wykres przedstawiający wagi poszczególnych kryteriów, natomiast druga przedstawia rezultat metody jako graf relacji pomiędzy badanymi obiektami

Rysunek 3. Model metpody Electre III w programie Diviz

Wvniki

miejsce	samochód	ocena (zalety-wady)
1	a04	18
2	a02	13
3	a05	12

	1	T T
4	a07	6
5	a15	6
6	a16	5
7	a09	3
8	a01	2
9	a19	2
10	a14	0
11	a11	-1
12	a13	-2
13	a10	-3
14	a20	-3
15	a12	-6
16	a03	-9
17	a17	-9
18	a18	-9
19	a06	-10
20	a08	-15

W rankingu stworzonym za pomocą metody ELECTRE III najlepiej wypadł samochód o id 'ao4' zdobywając 18 pkt. Metoda ELECTRE III jest metodą o wiele bardziej miarodajną gdyż oprócz wag kryteriów bierze również pod uwagę oczekiwaną wartość poszczególnych kryteriów. Dodatkowo używa zdefiniowanych progów kryteriów.

3. Metoda WeightedSum.

Opis

Metoda sum ważonych jest jedną z najbardziej znanych i najprostszych metod optymalizacji wielokryterialnej. W metodzie tej dla każdej alternatywy, stosowana jest funkcja, zwracająca globalną wartość w celu porównywania alternatyw. Ustalenie najlepszych alternatyw odbywa się w dwóch krokach:

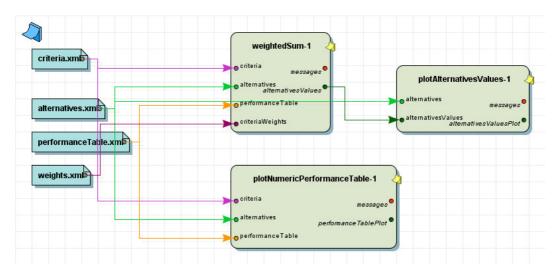
- Najpierw wyliczana jest globalna wartość dla każdej alternatywy, która jest podsumowaniem wszystkich kryteriów alternatywy
- W drugim kroku, wartości te są porównywane, by stworzyć ranking alternatyw lub by pogrupować je

Aby wyznaczyć wartość globalną dla każdej z alternatyw musimy wykonać kilka operacji matematycznych, gdzie

- w_i wartość wagi dla kryterium j
- x_{ii} jest wartością kryterium j dla alternatywy i
- a_i alternatywa i
- $a_i^{WSM-score}$ wartość globalna dla i-tej alternatywy

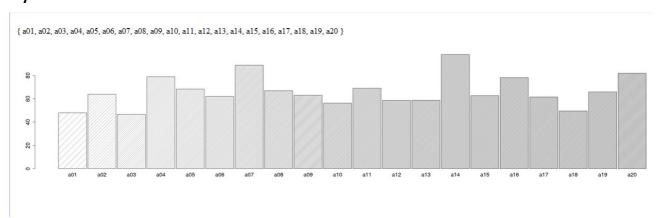
$$a_i{}^{\textit{WSM-score}} = \sum_{j=1}^p w_j x_{ij}$$
 , for i=1,2,...,m j=1,2,...,p

gdzie \boldsymbol{m} to liczba wszystkich alternatyw, a \boldsymbol{p} to liczba wszystkich kryteriów

Rysunek 4. Model metody WeighedSum w programie Diviz

Wyniki

Rysunek 5. Wartości sumy ważonej kryteriów dla poszczególnych alternatyw

Jak widać z powyższego wykresu najlepiej sklasyfikowana jest alternatywa "a14". Metoda **WeighedSum** jest bardzo prostą i mało skomplikowaną metodą optymalizacji wielokryterialnej. Dającą dość dobry obraz na alternatywy, w których wartość dla wyszczególnionych kryteriów posiadały dość dużą wartość